

GRIGORE CONSTANTINESCU

OFRANDE

LIRICE

PITEȘTI — MMXII

Poezia este elocvență armonioasă.
– Voltaire –

GRIGORE CONSTANTINESCU

OFRANDE

LIRICE

PITEȘTI — MMXII

Redactor / Tehnoredactor: **GRIGORE CONSTANTINESCU**

Lector: **EUGENIA CONSTANTINESCU**

Dtp: **DAN IULIAN COTAR**

Imagini: Internet

Postare – 20. V. 2012

MIHAI EMINESCU

[1850-1889]

Luceafărului...

*Nu ni te-ai stins, Luceafăr sfânt,
ca alte stele-n vreme;
c-ai ars, prin strămoșesc cuvânt,
în suflet de poeme.*

*Cu viers de foc, ai răscolit
mândria la Rovine...
Și doinele, ni le-am șoptit
cu inima, prin Tine.*

*Pe-albastrul lacului, răsar,
sub blânda lună, seri;
din teiul drag, se cern arar,
peste iubiri, tăceri;*

*îngână buciumul, pe deal,
legenda vie cu
credința noastră-n ideal,
din dor de Eminescu !*

VERONICA MICLE
[1850-1889]

Veronicăi...

Văratec, 29 septembrie 1971

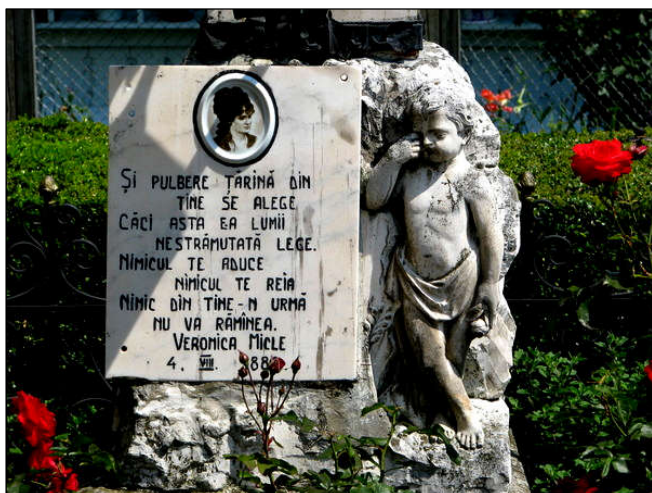

La Văratec...

*De treci codrii de aramă,
umbrele serii se-ntind
peste caierul de frunze
al pădurii de argint...
Pașii i s-au stins pe calea
care duce la Văratec,
când, pe cripta Veronicăi,
plânge-un înger singuratic.
Umbra buzelor aprinse
pe sub plopii fără soț
a-mpietrit sub părul negru
risipit în cârlionți;
ochi ce scânteiau sub stele
sunt acum și ei de piatră
stinși pe crucea rătăcită
întru a iubirii vatră.
Și priviri iscoditoare
îi învăluie mormântul,
descifrând, în slova scrisă,*

*neîndurător cuvântul:
„Și pulbere, țărână,
din tine se alege,
căci asta e a lumii
nestrămutată lege.
Nimicul te aduce,
nimicul te reia,
nimic din tine-n urmă
nu va rămânea!”...*

Văratec, 29 septembrie 1971

ION BARBU
[1895-1964]

Obelisc uitat...

*Adiacentă gândurilor pure,
amalgamat balsam de ecuații,
o geometrie-a viselor în spații
cioplite-n roca versurilor dure,
ți-e poezia-n linii și conture
cu numitor comun: o fantezie
vag claustrată ca o melodie
reverberată-n trapele obscure..*

Pitești, 11 mai 1972

După melci...

Bughea de Jos, 12 septembrie 1976

OCTAVIAN GOGA
[1881-1938]

Poetul pătimirii noastre

*La tine, brazii verzi doinesc a jale
în frământări de vântuiri sihastr
și-ți leagănă, în crengi, icoana-ți scumpă,
poet părtaș al pătimirii noastre...*

*La tine, răscolesc nemărginirea
dangăte-ncinse în amurg de veac,
chemând, din negurile minții, umbra
bisericeței sfinte din Albac.*

*La tine-n pragul casei ferecate,
prinse-ntre umeri de zidiri bătrâne,
învolverate iederi plâng uitate
și doruri, și durerile străbune.*

Sibiu, 12 martie 1971

Rășinari

*Pe ulițele strâmte dintre case
prinse-ntr-o horă ca de zile mari,
tăifăsuiesc, la porțile umbroase,
bătrâni uitați de vreme-n Rășinari...
Când, la biserică, un zvon de clopot
despică liniștile spre cununa
de spini a suferinței lui Șaguna,
se-nalță-al inimilor tainic ropot.
Pe cerul negru, vitregit de soare,
urcă în gând, purtând, pe umeri, toga
de pătimiri și vise frânte, Goga,
chemând spre împliniri izbăvitoare.*

Rășinari, 13 martie 1971

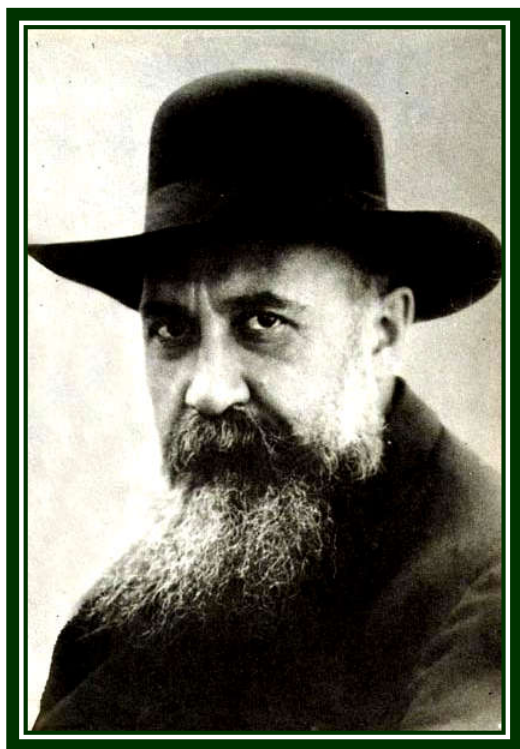
Veturiei Goga

„O femeie deșteaptă nu năzuiește niciodată
să-l întreacă pe bărbat; din tact, lucrează în umbră.”.

– Veturia Goga –

*Nu ți-am știut castelul,
nici umbra diafană
ca amintirea toarsă
din caierul de vreme,
dar am simțit,
prin pana poetului,
cum chemi
spre clipa împlinirii
ce-o tănuiești sub geană...
Te-ai despicat lumină
din umbre de martiri
și-ai germinat credința
în liricele astre;
noi te-am simțit părtașă
a pătimirii noastre,
vestală pe altarul*

NICOLAE IORGA

[1871-1940]

*Fulger în priviri și-n cuget...
Vultureștii ochi închină
ochilor, din ochi, lumină...
În pământul-pergament,
scurmă țărâna amară
ochi de om, ochi de poet
stinși în dragoste de țară...*

Vălenii de Munte,
31 august 1972

Cuibul lui Iorga

*S-au dăltuit, în stânci, priveriști moarte,
aripi de vultur zac pe înălțimi;
în cuibul lui de gânduri și lumini,
tăria vremii bate nestemate.*

Vălenii de Munte,
1 septembrie 1972

LIVIU REBREANU
[1885-1944]

Lui Liviu Rebreanu

*Când, în altarul tău de veșnicie,
Ion sărută jilavul pământ,
îmbrățișându-l pățimaș, în gând,
Jar de neliniști fumegă-n tărie;
când fratelui, neucigând alt frate,
Pădurea spânzuraților i-e moarte;
când Amândoi metempsihozic poartă
Adam și Eva – propria lor soartă,
ca pe-un coșmar de vise spulberate,
Gorila-om mai sfârtecă destine...
Zvon de Ciuleandră amuțește-n cine
cu Crăișoru-n crez s-a-ncumetat
ca ura ce mocnea închrâncenat
în cuget de țăran să curgă iară
cu coase, printre flăcări, în Răscoală !
Ne închinăm la vatra-ți din amurg,
ne regăsim, în scrisu-ți demiurg !...*

Valea Mare-Podgoria, 21 august 1981

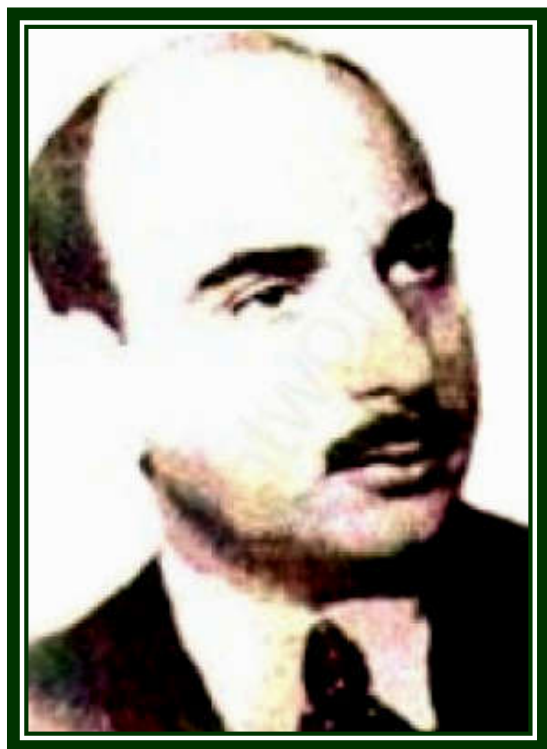

*Curg zorile-n cerdacul de lumină,
ca un răscolitor fluid de viață;
la umbră de opaiț, li se-nclină
astrala-i tâmplă arcuind semeață
pe slovele înlănțuite-n file,
ca un șirag curat de nestemate,
croind, în nopți de căutări febrile,
atâtea sensuri unor vieți uitate...*

Valea Mare-Podgoria,
2 octombrie 1985

ION PILLAT

[1891-1945]

In memoriam

ION PILLAT
PE ARGEȘ ÎN SUS

*Ți-ai ctitorit viața
în Poezia toamnei
și-ai prins credință oarbă
de Pe Argeș în sus;
Solia căprioarei din Limpezimi
ți-a smuls Eternități
de-o clipă
în mistuirea toamnei...
Visări păgâne fură
iubirile fugare;
Centaturii păliră
pe-albastrul sideral;
Glasul sirenei toarse
legenda în zadar
și Cântecele stepei*

se stinseră în soare...
*Din **Amăgiri**, durat-ai*
***Grădina dintre ziduri**,*
ca să suim la tine,
în vie, la castani...
„Căsuțele răzlețe
din satul Izvorani
ce-n hora amintirii-s
dețelenite guri”
*șoptesc, în **Umbra timpului**,*
tulburător și cald:
„—Aci, sosi, pe vremuri”
cu lira lui, Pillat !...

Izvorani, 2 iulie 1973

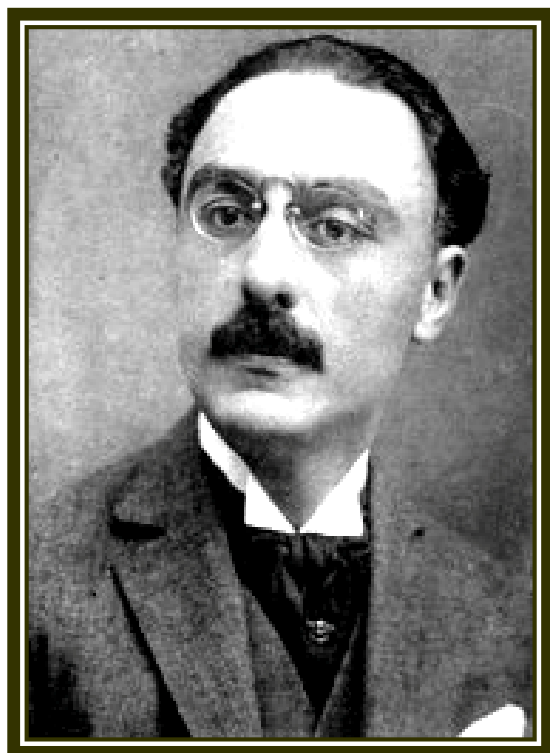
Casa poetului Ion Pillat din Izvorani.
— schiță de arh. Eugeniu Ivănescu —

Florica, leagănul poetului Ion Pillat

*Îți dorm, în catedrala cu veșnici nopți în prag,
sub umerii Floricăi bacusieni, pe care
își spintecă lumina țăriile solare,
cuvinte nerostite în adâncimi de veac...
Din tănuita sevă, mai lăcrimează iar,
pe vițele firave, puterile ancestre;
în limpezimea firii, poetul nu mai este
să-și lunece privirea pe dealul solitar.*

Florica, 10 aprilie 1978

MIHAI MOSANDREI

[1896-1994]

Un gând îngânând

*Din veacul tău de umbră și lumină,
ți-ai răsădit speranțele de ceară
în lumea dezgustată și amară
și-n cântec cu parfum de crinolină...
Iar, sub astrale unde de culoare,
cu fluturii plăcerilor de ieri,
torni nestemate-n alte primăveri,
ca iernile amurgului să zboare...
Păuni de vise-melci scăldate-n soare
și de **Singurătăți** mereu ciudate,
Găteala ploilor, prin timp, răzbate
Ofrandă muzelor nemuritoare !...*

Câmpulung-Muscel, 28 iulie 1989

VLADIMIR STREINU
[1902-1971]

Poetului prinț de la Teiu

*Când ai ajuns pe culmi parnasiene,
în pas cu sfioșenii de fecioară,
ți-ai răsădit, din glia de la țară,
cu gingășie clipele teiene
și-ai strâns într-o corolă de lumină,
cânt de prigorii răzlețit în vânt,
prinzând, în strălucire de cuvânt,
vigoarea zămislită-n rădăcină...*

Teiu, 20 mai 1972

Casa memorială «Vladimir Streinu» din Teiu.

*Ți-ai scos, din panoplie,
străvechea carabină,
ca să răpui amarnic
jivina tinereții,
cu sângele în flăcări
ca-n anii tinereții,
cu inima în sânge,
de-al morții dor străină,
cu gândurile limpezi
ca-n pragul dimineții,
dar focul ei îți stinse
sălbăticiunea vieții.*

Inaugurarea Casei memoriale «Vladimir Streinu» din Teiu.
28 mai 1972 [foto – pictor Vasile Blendea]

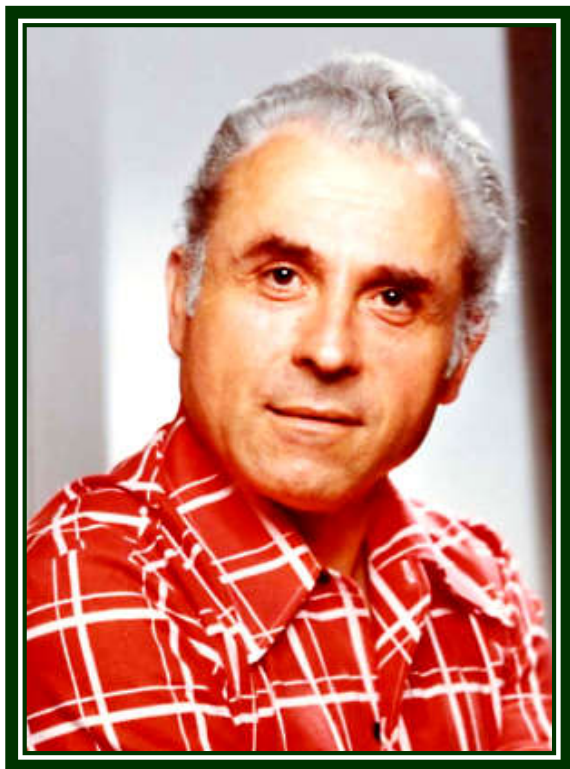
EMIL BOTTA

[1911-1977]

Ofrandă poetului-actor

*Sfinx dăltuit din vis și din tăceri,
din tenebroase umbre și dureri,
din ceața gândului scurmat în stei,
din dragoste și ură de femei,
te simt urzind, din fir de vers, hlamida
sub care ți se-nalță piramida
de vise sfinte stinse în neant,
sfinx dăltuit în stânci de diamant.
Tăcerea albă te cuprinde grea
și-ți înfioară clește inima...
Și mâinile cu umblet de fecioară
smulg, din tăcerea minții, primăvară
și-aleargă despletite-n gol imens;
din labirintul sufletului dens,
smulg iar dureri și bucurii; stingher,
urci piramida viselor spre cer !...*

GEORGE DINIZVOR

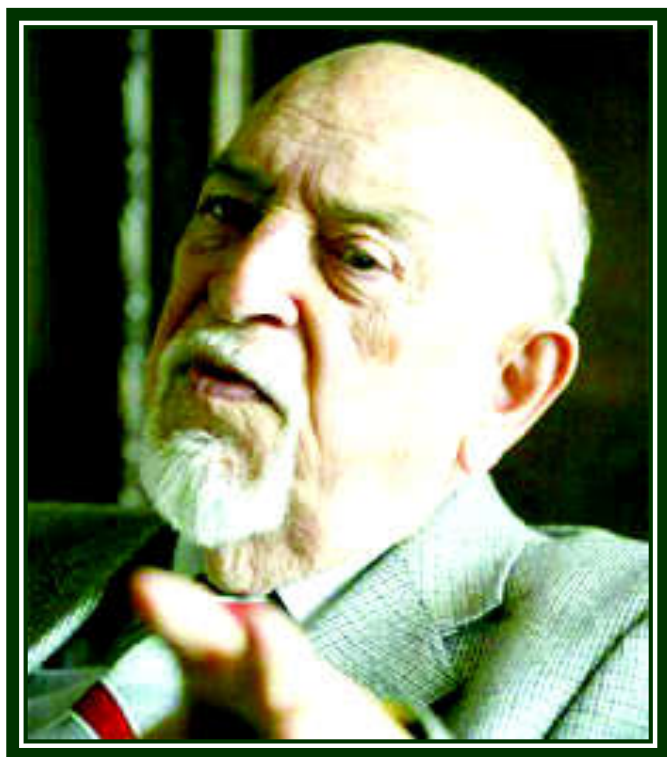
[1922-1993]

«Pururea» omagiu...

*Precum Ovidiu scris-a,
în graiul getic, **dor**,
dând străluciri, prin ode,
cuvintelor „barbare”,
elogiind **tăria** cu reazim
sfânt pe **mare**
a celor ce-n exilu-i
l-au socotit de-al lor,
prin «**PURUREA**», durat-ai
un nestemat de limbă
înmiresmat în graiul
strămoșilor din vatră,
ca **pururea** iubirea
să fie mai curată
în **leagănul** de viață
etern, al tuturor.
Ciobani de Miorițe,
cu inimi de **gorun**,
s-or **bucura**, prin doine
ce nu se **curmă**-n vreme,*

*când știu că **bacii** –
aprigi țăruși într-un **cătun** –
mai nemuresc, din **fluier**,
columnne în poeme.
Când **murgii mușcă zarea**
tot **scăpărând**, în **țarc**,
pe-o **măgură** –
fărâma de glie moșnenească,
și **mugurii iubirii prind**,
în **colibi**, să crească
prin **lespezi** de lumină,
în nesecat izvor,
Cu «**PURUREA**», durat-ai
un nestemat de limbă
Înmiresmat în graiul
strămoșilor din vatră,
Ca **pururea** iubirea
să fie mai curată,
în **leagănul** de viață
etern, al tuturor !...*

Izvoru, 18 februarie 1989

PAUL EVERAC
[1924-2012]

Omagiu

Simple coincidențe-s,
evident,
*când **Patimi** proiectează*
insistent
*spre **Camera de-alături,***
un bolid,
Ferestrele deschise
nu se-nchid;
Un fluture pe lampă-și
curmă zborul,
deși l-a conceput
Ordinatorul
*ca pe-o **Ștafetă** nevăzută,*
fadă,
lăsând, în teatru,
Urme pe zăpadă !”...

Poenărei, 20 august 2011

OVIDIUS PUBLIUS NASO

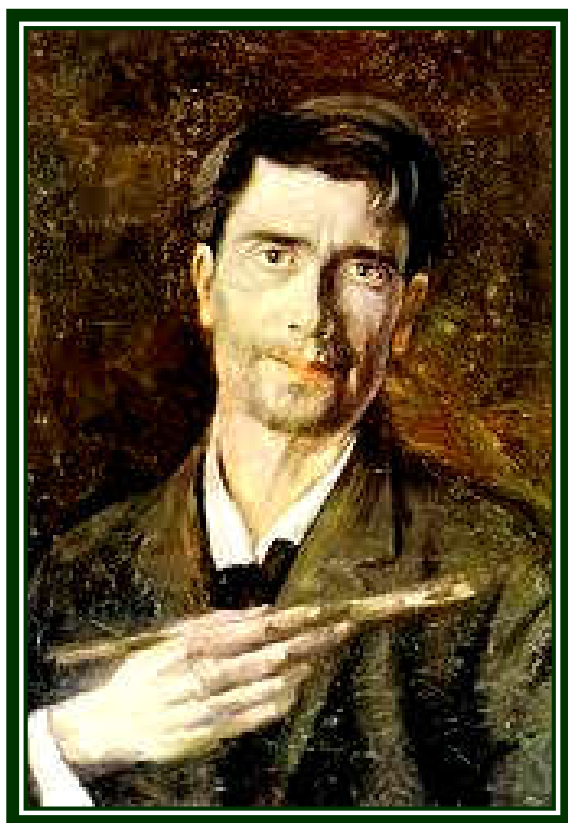
[43 AH-17PH]

*De te-au purtat,
spre Tomis,
blestemele iubirii
și-nsingurat trăit-ai
la Pontus Euxin,
poetule,
durerii barbarilor
mă-nclin,
căci sângerau
să-nfrunte
furtuna pustiirii
și nu-și boceau,
pe vetre,
cu amfore de vin,
rătăcitoare clipe
din vârsta nemuririi...*

Mamaia, 16 septembrie 1976

STEFAN LUCHIAN
[1868-1916]

***Anemone:** vis în floare;
geamăt dulce de culoare;
pânză nemurită-n har;
ochi închis, crepuscular.*

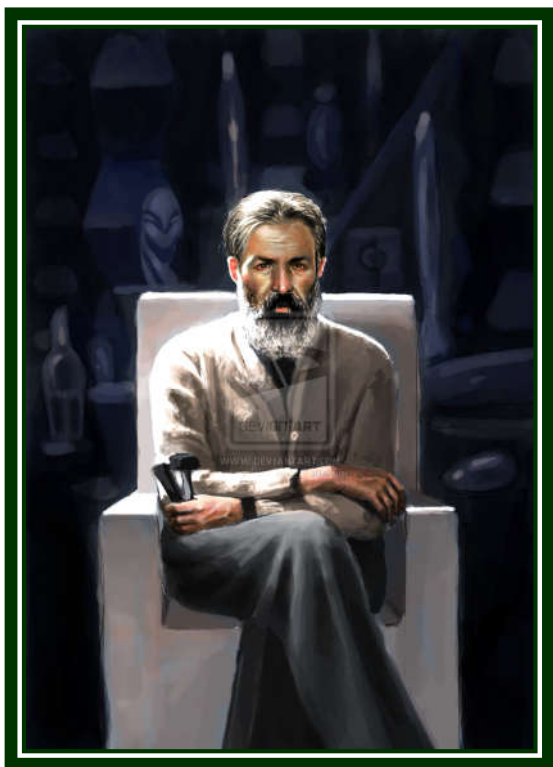

PÂRVU MUTU
[1657-1735]

*Zugravule de dimineți
cu îngeri de lumină-n stele,
din ce hieratică durere,
ai ctitorit noian de vieți ?
Prin harul tău întruchipai,
în frescele din vechi altare,
icoane stinse în uitare
din lumea celor fără grai.
Cum de muțai pe când pictai,
zugravule din prag de rai ?!*

Mănăstirea Robaia, 10 iulie 1992

CONSTANTIN BRÂNCUȘI

[1876-1957]

Dăltuitorului de vise

*Îngână dalta
rapsodii străbune
pe piatra sângerând
uitată-n stei;
se-ncing neostoit,
pe fruntea ei,
când hore,
când orgiile păgâne...
Îi sângerează palma
pe ciocan,
iar, de sub vâl
de praf,
răsar scânteii
străfulgerând
doar chipuri
de femei...
Și piatra pare
un imens vulcan,
iar el – titan*

*scobind, în ea,
o lume,
pe care-o simte-adânc
numai a sa;
și-și dăltuiește-n stâncă
inima,
cântând cu dalta,
doinelile străbune.*

Tg, Jiu, 19 iulie 1971

Casa natală din Hobița-Gorj

MESTERUL MANOLE

*Osânda iubirii
îți geme sub pleoape,
că doare căldura luminii
pe zare;
cu brațe de nuferi,
tot mângâi izvoare
de liniști culcate
aievea pe ape.
Și lebede curg,
peste lacuri, albind,
cu țipăt de viață,
tăcerea pădurii
și blesteme-nvie
în lacrima urii,
de crezi în tărie,
iubirea zidind.*

Curtea de Argeș, 1 august 1974

S U M A R

Mihai Eminescu	/ 4
Luceafărului	/ 5
Veronica Micle	/ 6
Veronicăi	/ 7
La Văratec	/ 8
Ion Barbu	/ 10
Obelisc uitat	/ 11
După melci	/ 12
Octavian Goga	/ 13
Poetul pătimirii noastre	/ 14
Rășinari	/ 15
Veturiei Goga	/ 16
Nicolae Iorga	/ 17
Imn	/ 18
Cuibul lui Iorga	/ 19
Liviu Rebreanu	/ 20
Lui Liviu Rebreanu	/ 21
Cerdacul de lumină	/ 22
Ion Pillat	/ 23
In memoriam	/ 24
Florica	/ 26
Mihai Moșandrei	/ 27
Un gând îngânând	/ 28
Vladimir Streinu	/ 29
Poetului prinț	/ 30
Emil Botta	/ 32
Ofrandă poetului actor	/ 33
George Dinizvor	/ 34
Pururea omagiu	/ 35
Paul Everac	/ 37
Omagiu	/ 38
Ovidius Publius Naso	/ 39
Imn	/ 40
Ștefan Luchian	/ 41
Anemone	/ 42
Pârvu Mutu	/ 43
Ofrandă	/ 44
Constantin Brâncuși	/ 45
Dăltuitorului de vise	/ 46
Meșterul Manole	/ 48
Ofrandă	/ 49

Breviar liric

- ★ A iubi-iubire. Amo amar-e
- ★ Alegorii – macroscopice
- ★ Caleidoscop liric – microscopice
- ★ Cogito, ergo sum – reflecții lirice
- ★ Confesiuni lirice
- ★ Confidențe lirice
- ★ Eroica – lirică patriotică
- ★ Eseuri lirice
- ★ Geneze lirice
- ★ Itinerar liric
- ★ Lire în delir. Cântecul lui Morfeu
- ★ Luminile credinței – mărturii lirice
- ★ Meditații lirice
- ★ Miraje lirice
- ★ Obsesii lirice
- ★ Ofrande lirice
- ★ Periplu eufonic
- ★ Polska
- ★ Sonorități lirice
- ★ Stanțe din vacanțe – fantezii lirice
- ★ Vatra străbună – lirică evocativă
- ★ Vitralii temporale – eufonii lirice

